Ankenævnet *for* Forsikring

Den 20. november 2019 blev i sag nr. 93893:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 26/6 2019 til har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Aros har vurderet mén til mindre end 5 procent. Der er uenighed mellem parterne om, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem ulykken og bindevævsskade. Der er desuden uenighed om, hvorvidt der er tale om en bindevævsskade.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Forhøjelse af mén til 5 procent eller mere. Yderligere materiale og bemærkninger vil blive fremsendt med bemærkninger til Aros Forsikrings svar på nærværende."

Selskabet har i brev af 23/7 2019 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "Under henvisning til ovennævnte sag skal jeg henvise til, at sagen allerede har været forelagt for AES, der både har afgivet udtalelse og også har foretaget en revurdering af sagen. I begge tilfælde er méngraden vurderet til under 5 %. Begrundelsen har været klar og tydelig og som følger:
>
> 'Det er imidlertid vores vurdering, at en fibersprængning i lægmusklen hos en ellers rask person ikke vil kunne begrunde en méngrad på 5 procent eller derover.
>
> Vi er opmærksomme på, at [klageren] har gener i form af smerter i venstre læg.
>
> Vi finder imidlertid ikke, at den skade hun pådrog sig den 20. januar 2017 i form af en fibersprængning kan begrunde så væsentlige gener som anført i jeres skrivelse af 20. november 2017. I anfører, at [klageren] ikke har pådraget sig en almindelig fibersprængning, men en bindevævsskade.

> Ud fra en lægelig vurdering er det imidlertid vores vurdering, at den traumemekanisme [klageren] var udsat for den 20. januar 2015 ikke kan give en bindevævsskade.
>
> De[r] kan dannes arvæv/bindevæv i en muskel efter en skade. Dette er dog ikke det samme som en bindevævsskade, men i praksis finder vi ikke, at det har betydning for vurderingen.
>
> På baggrund af ovenstående fastholder vi vores udtalelse af 19. september 2017.'
>
> Selskabets lægekonsulent er helt enig i de betragtninger, der er kommet fra AES. Der er således ikke en méngrad på 5 % eller mere i den aktuelle sag.
>
> Det skal bemærkes, at selskabet har noteret sig, at der ikke anmodes om en genoptagelse, men at klager gør gældende, at méngraden på baggrund af de allerede foreliggende lægelige oplysninger skal vurderes til 5 % eller mere."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder funktionsattest. Af journalnotat af 20/1 2015 fra vagtlægen fremgår bl.a.:

> "Smæld i ve. ben ved gymnastik. Obj. ømhed i ve. mediale gastrocnemius-bug. Ikke ømhed eller kuontinuitetstab i achillessene. Fibersprængning. RICE og gradvis udspænding efter nogle dage."

Af speciallægeerklæring af 2/12 2016 fremgår bl.a.:

> "RESUME.
> Skadelidte er en nu […], som den 20. januar 2015 fik et smæld ledsaget af smerter i den venstre læg under motionstræning. Hun blev undersøgt ved vagtlæge, der fandt at det drejede sig om en fibersprængning i den venstre mediale gastrocnemius muskelbug. Skadelidte blev anbefalet behandling efter RICE princip og udspænding og blev senere henvist til fysioterapi via egen læge. Skadelidte havde forud for det aktuelle ulykkestilfælde kroniske smerter i bevægeapparatet, som hun var i behandling for, dog ikke i den venstre læg. Skadelidte klager nu primært over smerter af jagende karakter lokaliseret opadtil på indersiden af den venstre læg, over en sovende fornemmelse i dette område og med udstråling til indersiden af den venstre læg og ned i underbenet og foden, over nedsat muskelfylde og kraft i det venstre ben. Objektivt findes 1 cm quadriceps- og crusatrofi i det venstre ben. Der er ømhed og dysæstesi ved den venstre mediale gastrocnemius muskel, samt dysæstesi på indersiden af venstre ems og i svangen på den venstre fod. Skadelidte har hypermobile knæ, og der er let nedsat bøjning og kraft i det venstre knæ.
>
> KONKLUSION.
> Der er i det væsentlige overensstemmelse mellem de anførte klager og objektive fund. Skadelidte pådrog sig ved det aktuelle ulykkestilfælde en akut overbelastningsskade ('fibersprængning') i den venstre mediale gastrocnemius muskel. Skadelidte har forinden haft kroniske smerter i bevægeapparatet. Det skønnes at der er følger efter det aktuelle ulykkestilfælde i form af daglige smerter, hvor fibersprængningen var lokaliseret, let svind af muskulaturen i det venstre ben samt dysæstesi på indersiden af det venstre underben. Tilstanden skønnes at være stationær. Der er årsagssammenhæng mellem det aktuelle ulykkestilfælde og den nuværende lidelse.
>
> DIAGNOSE.
> Laesio traurhatica m. gastrocnemius sin.

(Fibersprængning i den venstre læg)."

Af udtalelse af 18/9 2017 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer:
Det varige mén er mindre end 5 procent
…
Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] den 20. januar 2015 i forbindelse med gymnastik/dans fik en fibersprængning i venstre læg.
- [Klageren] aktuelt har gener fra venstre læg.
- [Klageren] inden aktuelle uheld havde forudbestående gener fra lænderyg og lår.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener fra venstre læg.

Objektivt er fundet muskelsvind af læg- og lårmuskulatur. Der er dog kun tale om lårsvind svarende til 1 cm. Der er endvidere fundet ømhed og føleforstyrrelser på indersiden af læg.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] kan stå på tæer og hæle, og at der er fundet normal gang samt normal ankelbevægelse og normal kraft.

Ved vurderingen af méngraden har vi endvidere lagt vægt på, at [klageren] inden aktuelle uheld havde forudbestående kroniske smerter i bevægeapparatet, herunder gener ud i lårene.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:
Efter tabellens punkt D.2.3.1 vurderes følger efter sprængning af akillessene, med nedsat bevægelighed i fodled og muskelsvind af læg, samt eventuelt smerter, til 5 procent.

Vi vurderer, at [klagerens] gener kan sammenlignes med, men er mindre end de symptomer, der anføres i méntabellens punkt D.2.3.1.

Vi har ved denne vurdering lagt vægt på, at der som anført er fundet normal bevægelighed og normal kraft samt at der var forudbestående gener fra lår/ben.

På baggrund af ovenstående vurderer vi méngraden som følge af uheldet den 20. januar 2015 til mindre end 5 procent."

Af udtalelse af 17/1 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer fortsat, at:
Det varige mén er mindre end 5 procent
…
Sagen har på ny været forelagt for vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi med jeres bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.

Vi er opmærksomme på indsigelserne i jeres skrivelse af 20. november 2017.

Det er imidlertid vores vurdering, at en fibersprængning i lægmusklen hos en ellers rask person ikke vil kunne begrunde en méngrad på 5 procent eller derover.

Vi er opmærksomme på, at [klageren] har gener i form af smerter i venstre læg.

Vi finder imidlertid ikke, at den skade hun pådrog sig den 20. januar 2017 i form af en fibersprængning kan begrunde så væsentlige gener som anført i jeres skrivelse af 20. november 2017.

I anfører, at [klageren] ikke har pådraget sig en almindelig fibersprængning, men en bindevævsskade.

Ud fra en lægelig vurdering er det imidlertid vores vurdering, at den traumemekanisme [klageren] var udsat for den 20. januar 2015 ikke kan give en bindevævsskade.

De[r] kan dannes arvæv/bindevæv i en muskel efter en skade. Dette er dog ikke det samme som en bindevævsskade, men i praksis finder vi ikke, at det har betydning for vurderingen.

På baggrund af ovenstående fastholder vi vores udtalelse af 19. september 2017"

Af scanningsbeskrivelse af 26/3 2019 fremgår bl.a.:

"**MR-diagnose:**
Sequelae efter muskelfiber læsion i musculus gastrocnemicus medialis se målfilm

MR crus
Indikation: Patient med vedvarende gener fra venstre musculus triceps sura. Generne er opstået efter en fibersprængning for 3-års. Patienten har fortsat generet af smerter specielt medialt og har sovende fornemmelse i foden. MR-undersøgelsen er sammenlignet med højre side. Der ses sequelae efter formentlig subfacielt læsion i M. gastrocnemicus medialis sin, som er helet op med en fibrøs struktur som i tværmål er 5 x 17 mm og har en længde på 100 mm. Der er en anelse ødem i muskulaturen i musculus gastrocnemicus medialis lige før den fælles sene insertionen med gastrocnemicus lateralis og musculus soleus. bifund i form af medial tibia stress syndrome grad 1 med periostal ødem."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**
2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.
2.2 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
4. Hvad dækker forsikringen ikke
4.1 Manglende årsagssammenhæng.
4.1.1 For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1960'erne, har anmeldt, at hun den 20/1 2015 under gymnastik/dans fik et smæld i venstre ben. Klageren er utilfreds med selskabets vurdering af méngraden og ønsker

at få anerkendt en méngrad på 5 procent eller derover. Klageren har henvist til scanningsbeskrivelse af 26/3 2019, hvor det angives, at der ses sequale efter muskelfiberlæsion i musculus gastrocnemicus medialis.

Selskabet har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent og har afvist dækning. Selskabet har anført, at klageren har pådraget sig en fibersprængning i lægmusklen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sine udtalelser af 19/9 2017 og 17/1 2018 vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent. Det fremgår af udtalelsen af 19/9 2017 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at "Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener fra venstre læg. Objektivt er fundet muskelsvind af læg- og lårmuskulatur. Der er dog kun tale om lårsvind svarende til 1 cm. Der er endvidere fundet ømhed og følleforstyrrelser på indersiden af læg. Vi har lagt vægt på, at [klageren] kan stå på tæer og hæle, og at der er fundet normal gang samt normal ankelbevægelse og normal kraft. Ved vurderingen af méngraden har vi endvidere lagt vægt på, at [klageren] inden aktuelle uheld havde forudbestående kroniske smerter i bevægeapparatet, herunder gener ud i lårene… Efter tabellens punkt D.2.3.1 vurderes følger efter sprængning af akillessene, med nedsat bevægelighed i fodled og muskelsvind af læg, samt eventuelt smerter, til 5 procent. Vi vurderer, at [klagerens] gener kan sammenlignes med, men er mindre end de symptomer, der anføres i méntabellens punkt D.2.3.1. Vi har ved denne vurdering lagt vægt på, at der som anført er fundet normal bevægelighed og normal kraft samt at der var forudbestående gener fra lår/ben".

Det fremgår af udtalelsen af 17/1 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at "lægmusklen hos en ellers rask person ikke vil kunne begrunde en méngrad på 5 procent eller derover. Vi er opmærksomme på, at [klageren] har gener i form af smerter i venstre læg. Vi finder imidlertid ikke, at den skade hun pådrog sig den 20. januar 2017 i form af en fibersprængning kan begrunde så væsentlige gener som anført i jeres skrivelse af 20. november 2017. I anfører, at [klageren] ikke har pådraget sig en almindelig fibersprængning, men en bindevævsskade. Ud fra en lægelig vurdering er det imidlertid vores vurdering, at den traumemekanisme [klageren] var

udsat for den 20. januar 2015 ikke kan give en bindevævsskade. De[r] kan dannes arvæv/bindevæv i en muskel efter en skade. Dette er dog ikke det samme som en bindevævsskade, men i praksis finder vi ikke, at det har betydning for vurderingen".

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hun som følge af ulykken den 20/1 2015 har fået et varigt mén på 5 procent eller derover. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 19/9 2017 har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 procent, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 17/1 2018 har fastholdt vurderingen.

Nævnet har ikke grundlag for at fastslå, at scanningsbeskrivelsen af 26/3 2019 kan føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels